

van stemmen geklonken. 't Komt steeds dichterbij en is thands zóo nabij, dat de woorden van het lied hoorbaar worden.)

JONGENS *in koor.*

Hij gaf hem smeer.

Och, lieve Heer,

Wat deê het zeer

Aan Lammert, aan Lammert, den lamling!

(Onder het zingen verschijnen op het pleintje voor de woning tal van jongens met stokken gewapend. Van een dier stokken waait een oranje zakdoek als vaandel; aan andere hangen mutsen en jongenskleedingstukken als zegeteekenen. In 't midden staat Michiel, zonder muts, met lange fladderende haren, wambuis en broek gescheurd, om den hals een rooden doek vastgesjord en een half gebroken stok, dien hij als kommando-staf gebruikt, in de hand; naast hem staat een neger, Jan Companie.)

AAL.

(keek eerst naar buiten, herkent Michiel, tuimelt terug en valt op een stoel neer). Och, God . . . hij is er weer bij.

LIJSBET.

(triumfeerend) Maar mijn jongen niet! (zet de deur wijd open.)

MICHIEL.

(kommandeerend.) Nog ereis, jongens; de laatste regels!

KOOR.

Wat deê het zeer

Aan Lammert, aan Lammert, den lamling!

LIJSBET.

Wat zingen die Belialskinderen? Is 't geen schande voor God, dat er geen enkel schoutenrakker nu zijn tronie toont!

DE JONGENS.

Hoezee, Michiel! Hoezee, de kaptein!

LIJSBET.

(naar de verschrikte Aal kijkend.) Stumpert, wat word je bezocht! Maar 't is je eigen schuld.

MICHIEL.

En nou voor Jan Companie!

DE JONGENS *in koor.*

Een aap in zijn sprongen,

Als de duivel zoo zwart.

In zijn hart,

Toch een echt-Zeeuwsche jongen!

(Een deftig heer, gekleed als die uit den hoogsten stand, nadert de groep.)